

“Mirada interna”

Davant l'obra *Ulls tancats* (1985) d'Antoni Tàpies podem observar com ens proposa un fet contradictori: veure sense obrir els ulls, a través de la negació de la mirada. El seu rostre, amb els ulls closos, transmeten una presència gairebé inquietant. Tàpies no ens convida a observar el món exterior, sinó a endinsar-nos en el nostre espai interior, en la nostra mirada interna que pot anar lligada al pensament o simplement al silenci. Aquest gest tan simple, pot significar en un context de soroll, pressa i imatges saturades, la necessitat de fer una pausa i mirar cap a dins, per així entendre millor la realitat.

La matèria, tan característica en l'obra de Tàpies, juga un paper fonamental. Les textures i els tons terrosos reforcen la idea de fragilitat humana dins d'aquest context. El rostre no és idealitzat més bé és imperfecte gairebé barrejat, com si plasmés els pensaments caòtics que tenim sempre a la nostra ment.

Ulls tancats, també pot llegir-se des de diferents punts de vista, com per exemple censura, ignorar una realitat, descansar, resistir, cansament i fins i tot confiança. Però en l'univers de Tàpies, aquest gest es transforma en un acte conscient, carregat de significat; ens invita a pensar i a qüestionar allò que sovint acceptem sense reflexió, i això ho aconseguim fixant-nos en la nostra mirada interior i adornar-nos del que realment està passant. Prenent un descans i poder observar millor les coses des d'una altra visió més calmada i allunyada.

No només és una obra d'art, sinó una actitud que ens ajuda a mirar el món des d'una nova perspectiva, la nostra visió interior, per comprendre el món al màxim. És una obra que avui dia continua representant-nos en una societat saturada d'imatges, millor dit, en una saturació visual i informativa i amb la necessitat de calma. Per tot això considero que aquesta obra és més actual que mai.

Personalment, *Ulls tancats* m'ha fet repensar i donar-me conta que podem enfrontar-nos al món amb aquesta idea d'aturar-te i mirar cap a dintre per reflexionar i tenir un moment de silenci i pau dins d'aquesta realitat tan saturada.